

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Alpeglød

Citation: Michaëlis, Sophus: "Alpeglød", i Michaëlis, Sophus: *Romersk Foraar og andre Digte*, 1921, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_11-shoot-workid58542.pdf (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Romersk Foraar og andre Digte

ALPEGLØD

Lugano.

I

Alpesneen rosengløder
— Solen synker, Dager dør.
Søen Taagefostre føder
under violette Slør.

Viftepalmer kuldskært skælver
langs den lygtelyse Kaj.
Bjerget op i Himlen hvælver
lys-afpricket hver en Vej.

En safirblaa Stjerne sitrer.
Bjergets Silhuet forsvandt:
Hele Rummet stjerneglitrer
som i Støv af Diamant.

Hvad er nede, hvad er oppe?
Hvad er Himmel, hvad er Jord?
Se, de hvide Alpetoppe
toner tavse bort mod Nord.

60

II

Dagen blaaner. Svøbt er Dalen
i en dyb og dunkel Damp.
Længst de vaagne Haners Galen
varsled ind den nye Kamp.

Se, da rødmer Sneen atter,
blusser paa sin hvide Kind:
Solen moderkærligt fatter
Verden i sit Favntag ind.

Klokktærne og Cypresser

sender Gnist fra Top til Top:

En krystalklar Morgen messer,

mens en skyldfri Jord staar op.

Død er Tivulen, glemt er Sorgen
— Solen kysser jo min Kind,

og den kilde-rene Morgen
risler i mit vaagne Sind.